

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XX. In quo consistat obedientia religiosa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](#)

ras cordis, ceu pia mater, omnino conatur castitatem tanquam caram filiam suam conseruare. Probè siquidem illi servi mei intelligebant, admodum difficile esse ab homine superbo & arrogante saluam & incolumē teneri castitatem. Pœnitentia quoque conseruatrix est castitatis, quantum attinet ad corpus & idcirco mortificadæ carni admodum dediti fuere, hi ieiuniis, illi disciplinis, alij vigiliis, ciliciis, & id genus afflictionibus, scientes eas esse quasi antidota præseruativa puritatis. Quando autem hæc remedia non iuuabant, adhibeant efficaciora. Vnde quidam ad extingendum libidinis ardorem se in gelidissimas aquas immersunt, alij in viues, alij in virtus & vepres se nudos abiecere, alij digitos ambusse. Quibus actibus declararunt se magnos carnis inimicos, & fidos conseruatores castitatis. Non potest domari corpus, nisi adhibita aliqua severitate. Corpus autem indomitum molestè fert castitatem, ac tandem vel prorsus abiicit, vel non diu eam custodit inuiolatam.

DE VOTO OBEDIENTIAE.

In quo consistat obedientia religiosa.

Caput

CAPVT XX.

DO M I N E, etiam si vehementer optarim hunc vitæ cursum sine lapsu & erratis transigere, tamen toties erro & labor, ut pudeam. In quibusdam rebus nimium festino, in aliis æquo sum cunctantior, nec statuere satis possum quid facto opus sit; multa etiam aggredior, sed euentu parum felici. **F**I L I, in hac vita, nullus sibi sufficiens est, ut viuat, quemadmodum debet, eò quod nullus ad eam cognitionis perfectionem peruerterit, ut ab omni errore sit immunis. Non constat tibi, quid cras futurum sit. Hominum corda tibi sunt ignota & inscrutabilia. Sed neque benè cognoscis te ipsum. **Q**uomodo ergò sine lapsu vel errore ullo poteris aut conuersari cum aliis, aut gubernare te ipsum? Qui iter facit in tenebris, si non labitur, impingit saltem, vel à via aberrat. Ac ut suppetat tibi sufficiens notitia, & lumen, vbi sunt vires & præsidia ad expugnandas difficultates, quæ crebrò incurruunt, necessaria? Etenim tam vehementes sunt animi perturbationes, ut trāsueros rapiant etiam eos, qui humanæ naturæ conditionē excessisse evidentur, nec ad eas coercendas satis sint vires naturæ. **Q**uod si in vita natu-

naturali, in qua lumen rationis omnibus
affulget, tot existunt errores, quod erunt in
spirituali, in qua & minus iuppeditat lucis
ac notitiae, & grauiores occurunt difficulta-
tes? Sic est Domine, sed nos in his tene-
bris manebimus omnis auxiliij, remediisq;
expertes? F I L I, in hac necessitate auxilium
remediumq; præstare potest virtus Obedi-
entiae, cuius vulgare elogium est. S I N E,
T E R E G I. Qui iter facit, nec videt quantū
opus est, duobus indiget & facultate videndi
prædicto, & viarum gnaro. Obedientiae vir-
tus est, quæ religiosum in manus meas tra-
dit, quò eum ducam & dirigam. Cumq; ego
sim peritus viarum, eiusque anfractuum &
difficultatum, quilibet religiosus securus
sit, se fideliter à me ea via ducendum, quæ
eum ad salutem æternam perducat; modo
ille ex parte sua se regi, & vsque ad terminū
deduci sinat. Religiosi omnes, dum renun-
ciant mundo, incipiunt me sequi: sed multi
arbitrantes se non indigere meo ducatu,
me deserunt, non meo sed tuo damno. Non
satis est incepisse Si tantum initio huius vi-
obiicerent se difficultates, causam aliquam
se excusandi haberent; sed cum eadem se
offerant toto itineris decursu, non est à du-
ce recedendum. Qui viarum ignarus du-

cem

cem contemnit, declarat, se parui facere errores.

IN mundo, ego guberno & administro omnia. Per me reges regnant, & Principes imperant. Per me legislatores iusta decernunt, & Iudices iustitiam administrant. Cumq; ego mandauerim obedientiam praestari Dominis temporalibus, quisquis eorum mandatis resistit, mihi meque ordinationi resistit. Idem est in naui religionis, in qua quoq; ego sum gubernator supremus. Ego guberno eam, & in portum dirigo. Ego onera distribuo nautis, & officia assigno iis, quibus alij obtemperare debeant. Et cū ego in unoquoq; eorum sim, & decernam quid cuique subdito agendum sit, obedire illis, non est aliud, quam obedire mihi; eodemque aspernari, est aspernari me. Omnes religiosi in naui quidem sunt, sed non omnes nauigant feliciter. Qui in illa se gubernari permittit expers periculi nauigat, nec habet vnde turbari queat, ac proinde, ut vulgo dicitur, iter facit dormiendo. Verum qui nō sint se ab alio gubernari, ægræ hæret in naui. nunc dolens se conſcedisse nunc optans exilire in littus, & animo deiectus nulla ex re capit voluptatem. At vnde hoc nascitur? quia optaret nauē dirigi pro arbitratu suo.

Hoc

Hoc autem est velle regere, & non regi. Væ religioni, quæ se accommodat quorumlibet subditorum propensioni & voluntati. Qui nauigio proficiscitur, debet cūformare se nauigio, & non contra, nauigium ipsi. Nō esset bona profectio, nec portum vñquam teneret nauis, si nauigatio secundūm cuiusque ingenium institueretur. Viuere in pace non potest religiosus, qui alienum detestat imperium.

Aues accuratiūs cognoscere, quid sit Obedientia? Non est aliud, quam sepultura. Vis intelligere, in quo consistat obediens? consistit in sepultura propriæ voluntatis. O beatum religiosum, qui verè affirmare potest. Iam sepeliui meum velle & nolle. iam iusta meæ voluntatis libertati persolui, quia à se abiecit, quicquid aditum ad cælum poterat retardare. Nemo potest suscipere crucem suam, & me sequi, nisi prius voluntatem suam humauerit, & seipsum abnegarit. Religiosus retinens sua voluntatis, & faciens quod illi libuerit, mortuus mundo non est, & ideo non pertinet ad religionem, quæ veluti vñica est, sic vna regi debet voluntate, nempe Superioris, cæteræ autem subditorum voluntates debent esse sepultæ: si enīa secus fiat, non secus

ac ca-

accadauer infepultum , intolerabilem fac-
torem edent.

Dic rogo fili , si quis nulla ex causa , solo
arbitratu suo cadauer aliquot a multis
mensibus sepultum exhumaret , nonnè o-
mnibus præsentibus maximum incuteret
horrorem , & se ridendum propinaret ? Quid
verò aliud est his ordinis constitutionibus ,
vel Superiorum mandatis non obtempera-
re , quām exhumare tuum velle & nolle ,
quę duo cadauera in religionis ingressu tuo
sepelisti cum firmo proposito ea nunquam
extrahendi ? An existimas te excusatum a-
pud me , dum illa nunc appellas , possum &
non possum . Illud non possum , qaud dixi-
sti tuo Superiori , non dixisti mihi . Ego
perfectè noui quid quisque possit , vel non
possit . Video etiam quid religiosus in ore ,
& quid in corde gestet . Atque item per-
spectum habeo , quando non posse , sit
non velle ad effugiendum aliquid incom-
modum , vel laborem . Quamuis verò
Superior falsam subditi excusationem ac-
ceptet , nec expendat , possitnè verè perfic-
cere , vel non , quod imponitur , non idcirco
subditus lætari debet . Nam res tota non
hoc loco consistet , sed suo tempore exami-
nabitur à meo tribunalī , in quo extrema-

prodū.

pronunciabitur sententia, citra ullam spem
secuturæ appellationis. Homines in diu-
dicanda rei veritate possunt in fraudem in-
duci, at Deus, qui omnia explorata habet in-
tus & foris, non potest.

*Quam grata sit Deo obedientia re-
ligiosorum.*

CAPUT XXI.

FILI, minimè te latet, quis exitus fuerit
inobedientiæ Adami primi parentis ve-
stri, nempè vt non solùm ipse è paradiſo ter-
restri exularit, verùm etiam cum tota poste-
ritate sua fuerit maledictioni obnoxius. La-
bores in terra, sudores ad vescendum pane,
dolores partus, omnesque aliæ æruminæ,
quibus genus humanum affigitur sunt pœ-
næ & maledictiones inobedientiæ, quæ
cūm sit filia Superbiæ alios fructus produ-
cere non potuit. Tu scis quoque quid secu-
rum sit ex obedientia Abrahæ, vt nimirum
ipse non solùm, eiusque familia tota, sed
omnes mundi gentes sint benedictæ in il-
lius semine, è quo nasciturus erat, qui sua
obedientia portas cæli ab inobedientia cō-
clusas patet faceret: sic vt verè dici possit o-
mnia dona cælestia, gratias oēs & virtutes

elle